

Ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1969 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ Ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἄριθμός 13 τοῦ 1969

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΕΡΙ
ΤΙΜΩΡΙΑΣ ἈΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ἐπειδὴ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1964 ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ ἡ Εὐρωπαϊκὴ Συμβασίς περὶ Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας :

Προϊμιον.

Καὶ ἐπειδὴ διὰ τοῦ Ἄρθρου 29 αὐτῆς προνοεῖται ὅτι αὕτη δύναται νὰ ὑπογραφῆ ὑπὸ τῶν Κρατῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης καὶ ὑπόκειται εἰς κύρωσιν ἢ ἀποδοχὴν ὑπ' αὐτῶν :

Καὶ ἐπειδὴ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 6559 καὶ ἡμερομηνίας 20 Ἀπριλίου 1967 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφάσισεν ὅπως καταστή συμβαλλόμενον μέρος τῆς ρηθείσης Συμβάσεως καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ὑπέγραψε ταύτην ἐκ μέρους τῆς Δημοκρατίας κατὰ τὴν 24ὴν Ἀπριλίου 1967, δηλώσας συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 4 τοῦ Ἄρθρου 32 αὐτῆς ὅτι θεωρεῖ ὅτι ἡ Κύρωσις ταύτης συνεπάγεται ὑποχρέωσιν, συμφώνως πρὸς τὸ διεθνὲς δίκαιον, ὅπως ληθῶσιν ἡμεδαπὰ μέτρα ἐφαρμογῆς ταύτης :

Διὰ ταῦτα ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως :

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περί τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας (Κυρωτικός) Νόμος τοῦ 1969.

Συνοπτικός τίτλος.

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ ἀντίθετος ἔννοια—

Ἑρμηνεία.

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Συμβασίην περὶ Τιμωρίας Ἀδικημάτων Τροχαίας τὴν γενομένην ἐν Στρασβούργῳ τὴν 30ὴν Νοεμβρίου 1964.

3. Ἡ Σύμβασις, τὸ κείμενον τῆς ὁποίας ἐκτίθεται εἰς τὸν Πίνακα, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται.

Κύρωσις Συμβάσεως Πίναξ.

ΠΙΝΑΞ
(“Άρθρον 3)

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Τά Κράτη Μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, τὰ ὑπογράφοντα τὴν παροῦσαν Σύμβασιν,

Ἐχοντα ὑπ’ ὄψιν τὴν αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ὀχημάτων μεταξύ τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ τὸν κίνδυνον ὃν ὑπέχει ἡ παράθασις τῶν κανόνων, οἵτινες ἐξασφαλίζουν τὴν ἀσφάλειαν τῶν χρησιμοποιοῦντων τὰς ὁδοὺς.

Ἐχοντα ὑπ’ ὄψιν ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης εἶναι ἡ πραγματοποίησις μιᾶς στενωτέρας ἐνότητος μεταξύ τῶν Μελῶν τῆς.

Πειπεισμένα περὶ τῆς ἀνάγκης συνεργασίας, ἵνα καταστή πλεον ἀποτελεσματικὴ ἡ τιμωρία ἀδικημάτων τροχαίας ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν των,

Συμφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Μέρος I.—ΒΑΣΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

“Άρθρον 1

1. Ὅσακις πρόσωπόν τι, συνήθως διαμένον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἤθελε διαπράξει τροχαῖον ἀδίκημα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἐτέρου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, τὸ Κράτος, ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, δύναται ἢ, ἐάν ὁ οἰκείος αὐτοῦ Νόμος τὸ ἐπιβάλλῃ, ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, τὴν δίωξίν του, ἐάν τὸ ἴδιον δὲν τὴν ἤσκησεν ἤδη ἢ, ἐάν ἔχον ἀσκήσῃ ταύτην, ἀδυνατεῖ νὰ τὴν περατώσῃ μέχρι τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἢ τελείας ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

2. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἀπόφασις δικαστικὴ ἢ διοικητικὴ ἤθελε καταστή ἐκτελεσθῆ ἐντὸς τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα—ἀφοῦ προηγουμένως παρεσχέθη εἰς τὸν διαπράξαντα τὸ ἀδίκημα ἢ δυνατότης νὰ παρουσιάσῃ τὴν υπεράσπισίν του—τὸ Κράτος τοῦτο δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς ταύτης ἀποφάσεως.

3. Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει λάβει μέτρα, ἀμὰ τῇ ὑποβολῇ αἰτήσεως διώξεως ἢ ἐκτελέσεως ὡς προνοεῖται κατωτέρω. Ἐν τούτοις ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἐρήμην ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων θὰ εἶναι προαιρετικὴ.

“Άρθρον 2

1. Τὸ τροχαῖον ἀδίκημα, δι’ ὃ αἰτεῖται δίωξις ἢ ἐκτέλεσις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1, δεόν νὰ εἶναι κολάσιμον τόσον ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ὅπου διεπράχθη τοῦτο ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς.

2. Διὰ τοὺς σκοποὺς διώξεως ἢ ἐκτελέσεως θέλει ἐφαρμόζεται ὁ νόμος τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, νοουμένου ὅτι οἱ μόνοι κανόνες τροχαίας οἵτινες θὰ ληφθῶσιν ὑπ’ ὄψιν θὰ εἶναι οἱ ἰσχύοντες εἰς τὸν τόπον ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Μέρος II.—ΔΙΩΞΙΣ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

“Άρθρον 3

Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς κεκτηνταὶ ἀρμοδιότητα, ὅπως τῇ αἰτήσῃ τοῦ Κράτους ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, διώκωσι τὰ τροχαῖα ἀδικήματα, ἀτινα διεπράχθησαν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ Κράτους τούτου.

“Άρθρον 4

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς θὰ ἐξετάζωσι τὴν αἴτησιν διώξεως, ἥτις ἤθελεν ὑποβληθῆ αὐταῖς κατ’ ἐφαρμογὴν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 καὶ θὰ ἀποφασίζωσι ποῖα μέτρα θὰ λάβωσιν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως, συμφώνως πρὸς τὴν οἰκείαν αὐτῶν Νομοθεσίαν.

"Άρθρον 5

1. Ὅσακις τὸ Κράτος, ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἤθελεν ἀπευθύνει τὴν ἐν ἄρθρῳ 1 προβλεπομένην αἴτησιν διώξεως, δὲν θὰ δύναται πλέον νὰ διώξῃ τὸν διαπράξαντα τὸ ἀδίκημα οὐδὲ νὰ ἐκτελέσῃ ἀπόφασιν ἐκδοθεῖσαν κατ' αὐτοῦ.

2. Δύναται νὰ ἀναλάβῃ ἐκ νέου τὴν διώξιν ἢ τὴν ἐκτέλεσιν—

- (α) ὡσαύκις τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς ἤθελε γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Κράτος ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ὅτι δὲν ἔλαβε μέτρα ἐπὶ τῆς αἰτήσεως·
- (β) ὡσαύκις, διὰ λόγους, οἵτινες ἤθελον ἐγερθῆ μετὰ τὴν αἴτησιν, τὸ Κράτος ὅπου διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ἤθελε κοινοποιήσῃ εἰς τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς τὴν ἀνάκλησιν τῆς αἰτήσεώς του, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας ἐνώπιον πρωτοβαθμίου δικαστηρίου ἢ πρὸ τῆς ἐκδόσεως διοικητικῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς.

"Άρθρον 6

1. Ἡ αἴτησις διώξεως θέλει καθορίζει τὴν ἡμερομηνίαν, καθ' ἣν ἡ διαδικασία αὕτη ἔχει ζητηθῆ ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς.

Ἐν τῷ Κράτει ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἢ πρὸς παραγραφὴν προθεσμίας θέλει ἀνασταλῆ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ταύτης. Ἡ προθεσμία τῆς παραγραφῆς ταύτης ἀρχεται ἐκ νέου τρέχουσα ἐξ ὀλοκλήρου ἀφ' ἧς ἤθελε κοινοποιηθῆ, συμφώνως ταῖς παραγράφαις 2 (α) καὶ (β) τοῦ "Άρθρου 5, ὅτι οὐδὲν μέτρον ἐλήφθη ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἢ ὅτι ἡ αἴτησις ἀνεκλήθη, ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως διώξεως.

2. Ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς, ἢ προθεσμία παραγραφῆς ἀρχεται μόνον ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς αἰτήσεως διώξεως. Ὅσακις ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἀπαιτῆται μῆνυσις τοῦ παθόντος διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς διώξεως, ἢ προθεσμία ἐντὸς τῆς ὁποίας ἢ μῆνυσις αὕτη πρέπει νὰ κατατεθῆ δὲν ἀρχεται τρέχουσα εἰμὴ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς αἰτήσεως διώξεως.

"Άρθρον 7

"Ἐγγραφα συνταχθέντα ὑπὸ τῶν δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους, ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, κέκτηνται, ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς, τὴν αὐτὴν νομικὴν ἰσχύν, ὡς ἔάν εἶχον συνταχθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους τούτου καὶ τανάπαλιν.

Μέρος ΙΙΙ.—ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΚΡΑΤΕΙ ΤΗΣ ΔΙΑΜΟΝΗΣ

"Άρθρον 8

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς κέκτηνται ἀρμοδιότητα ὅπως, τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἐκτελῶσι τὰς ἐν ἄρθρῳ 1 (2) τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπομένας ἀποφάσεις. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων θέλει ἐνεργεῖται συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβωθῆ τὸ ἔγκυρον τῆς αἰτήσεως καὶ ὅτι αὕτη συνάδει πρὸς τὰς προνοίας τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κέκτηται ἀρμοδιότητα καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὑπὸ ὄρους ἀπόλυσιν. Τὸ δικαίωμα χάριτος θέλει ἐνασκεῖται τόσον ὑπὸ τοῦ Κράτους τῆς Διαμονῆς ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

"Άρθρον 9

1. Ἐκτέλεσις ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς δὲν θὰ λάβῃ χώραν—

- (α) ἐάν ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα ἐγένετο ἐν τῷ Κράτει τούτῳ ἀντικείμενον τελεσιδικίας ἀποφάσεως ἀναφορικῶς πρὸς τὸ αὐτὸ ἀδίκημα·
- (β) ἐάν ἡ παραγραφή τῆς ποινῆς ἔχῃ συμπληρωθῆ συμφώνως πρὸς τὸν Νόμον τοῦ Κράτους ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἢ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς·
- (γ) ἐάν ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα χάριτ' ἀμνηστίας ἢ χάριτος ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς ἢ ἐν τῷ Κράτει ἐνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

2. Το Κράτος τής διαμονής δύναται νά αποποιηθῆ τὴν ἐκτέλεσιν
- (α) ἔάν αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τούτου ἀπεφάσισαν νά μὴν ἀσκήσωσι δίωξιν ἢ νά θέσωσι τέρμα εἰς ἤδη ἀσκηθεῖσαν δίωξιν, ἀναφορικῶς πρὸς τὴν αὐτὴν πράξιν·
 - (β) ἔάν ἡ πράξις, ἀναφορικῶς πρὸς ἣν ἐπεβλήθη ποινὴ, εἶναι ἀντικείμενον διώξεως εἰς τὸ Κράτος τούτο·
 - (γ) καθ' ἣν ἔκτασιν τὸ Κράτος τούτο (τὸ τῆς διαμονῆς) κρίνει ὅτι ἡ ἐκτέλεσις αὕτη ἐνδέχεται νά προσβάλῃ τὰς θεμελιώδεις ἀρχὰς τοῦ νομικοῦ αὐτοῦ συστήματος ἢ εἶναι ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς ἀρχὰς, αἰτινὲς διέπουναι τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου του, εἰδικώτερον δὲ ἔάν λόγῳ τῆς ἡλικίας του, ὁ διαπράξας τὸ ἀδίκημα δὲν θά ἦτο δυνατόν νά καταδικασθῆ ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 10

Ὅσακις ἤθελεν υποβληθῆ αἴτησις δυνάμει τοῦ ἀρθροῦ 1 (2) διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ποινῆς ἐτέρας ἢ τῆς χρηματικῆς τοιαύτης, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει ἀντικαταστήσει, ἔάν συντρέξῃ περίπτωσις, τὴν ποινήν, ἣτις ἐπεβλήθη ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, διὰ τῆς ποινῆς, ἣτις προβλέπεται ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς δι' ἀνάλογον ἀδίκημα.

Ἡ ποινὴ αὕτη δέον ὅπως, ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, ἀντιστοιχῆ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν φύσιν της, πρὸς ἐκείνην, ἣτις ἐπεβλήθη ὑπὸ τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν ἀποφάσεως. Αὕτη δέον ὅπως μὴ ὑπερβαίῃ τὸ ἀνώτατον ὄριον τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς οὐδὲ νά εἶναι μακροτέρα ἢ αὐστηροτέρα τῆς ποινῆς, ἣτις ἐπεβλήθη ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα. Προσδιορίζουσαι τὴν ποινήν αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς δύναται ὡσαύτως νά λάθωσιν ὑπ' ὄψιν τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς, ὅστις συνήθως ἐφαρμόζεται ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

Ἄρθρον 11

Ὅσακις ἡ αἴτησις ἐκτελέσεως ἀφορᾷ εἰς τὴν καταβολὴν χρηματικῆς ποινῆς, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει χωρήσει εἰς τὴν εἰσπραξίν της, ὑφ' οὓς ὄρους προβλέπει ὁ οἰκείος αὐτοῦ Νόμος μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τοῦ καθωρισμένου ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Νόμου δι' ἀνάλογον ἀδίκημα ἢ, ἐλλείψει τοιοῦτου νομίμου ἀνωτάτου ὁρίου, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, ἣτις συνήθως ἐπιβάλλεται ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς ἀναφορικῶς πρὸς τοιοῦτο ἀδίκημα.

Ἄρθρον 12

Ἐν περιπτώσει μὴ πληρωμῆς τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς, τῇ αἰτήσει τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, θέλει ἐφαρμόζει τὰ μέτρα καταναγκασμοῦ ἢ ὑποκατάστατα τοιαῦτα, ἅτινα προβλέπονται ὑπὸ τοῦ οἰκείου αὐτοῦ Νόμου.

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς δὲν δύναται νά ἐφαρμόσῃ μέτρον καταναγκασμοῦ ἢ ὑποκατάστατον τοιοῦτο, ἐπαγόμενον φυλάκισιν, προβλεπόμενον ὑπὸ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθείσης εἰς τὸ Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, ἐκτὸς ἔάν ρητῶς ἀπαιτήσῃ τοῦτο τὸ ἐν λόγῳ Κράτος.

Ἄρθρον 13

Τὸ Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, δὲν δύναται πλέον νά ἐκτελέσῃ οἰανδήποτε ἀπόφασιν ἐναντίον τοῦ διαπράξαντος τὸ ἀδίκημα, ἐκτὸς ἔάν τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κοινοποιήσῃ εἰς αὐτὸ ἀρνησιν ἢ ἀδυναμίαν ἐκτελέσεως τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως.

Μέρος IV.—ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 14

1. Αἱ ἐν ἀρθρῳ 1 προβλεπόμεναι αἰτήσεις δέον ὅπως διατυπῶνται ἐγγράφως.
2. Ἡ αἴτησις διώξεως δέον ὅπως συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ ὑφ' ἐνὸς ἐπισήμου ἀντιγράφου ἀπάντων τῶν πρακτικῶν, τοῦ σχεδιαγράμματος, τῶν φωτογραφιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων τῶν ἀφορώντων εἰς τὸ ἀδίκημα ὡς καὶ

ὕφ' ἑνὸς ἀντιγράφου τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, αἵτινες ἐφαρμόζονται ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐν τῷ Κράτει ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα.

Δέον ὅπως πρὸς τούτοις ἐπισυναφθῶσιν ἀντίγραφα τοῦ Ποινικοῦ Μητρώου, τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν παραγραφὴν καθὼς καὶ ἀντίγραφα τῶν διαδικαστικῶν ἐγγράφων, ἅτινα διακόπτουσι τὴν παραγραφὴν καὶ ἡ ὑπόδειξις τῶν διακοπτικῶν πράξεων.

3. Ἡ αἴτησις ἐκτελέσεως δέον ὅπως συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ πρωτοτύπου ἢ ὕφ' ἑνὸς ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως, ἣτις δέον ὅπως πιστοποιηται ὡς ἐκτελεστὴ ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ Νόμου τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα ὀριζομένῳ τρόπῳ. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἢ περὶ τῆς ἢ αἴτησις ἐκτελέσεως ἀπόφασις ἀντικαθιστᾷ ἑτέραν τοιαύτην χωρὶς νὰ ἀναπαραγάγῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν γεγονότων, δέον ὅπως ἐπισυνάπτηται ὡσαύτως ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐμπεριέχον τὴν ἔκθεσιν ταύτην.

Ἄρθρον 15

1. Ἡ αἴτησις θέλει ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς. Ἡ ἀπάντησις θέλει διαβιβάζεται διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ.

2. Αἱ ἀπαιτούμεναι κοινοποιήσεις διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως ἀνταλλάσσονται εἴτε διὰ τῆς ἐν παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑποδεικνυομένης ὁδοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν Ἀρχῶν τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

3. Ἐν περιπτώσει ἐπείγουσης ἀνάγκης αἱ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις δύνανται νὰ διαβιθασθῶσι διὰ μέσου τῆς Διεθνοῦς Ἀστυνομίας (INTERPOL).

4. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι θέλει παρεκκλίνει τῶν κανόνων διαβιθάσεως, οἵτινες ἀναφέρονται ἐν παραγράφῳ 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 16

Ἐὰν τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κρίνῃ ὅτι αἱ πληροφορίες, αἵτινες τῷ παρεσχέθησαν ὑπὸ τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα εἶναι ἀνεπαρκεῖς διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, θέλει ζητήσῃ τὰς ἀπαιτούμενας συμπληρωματικὰς πληροφορίες. Δύναται νὰ ὀρίσῃ προθεσμίαν διὰ τὴν λήψιν τῶν πληροφοριῶν τούτων.

Ἄρθρον 17

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ ἐπεκτείνωσι τὴν νομικὴν βοήθειαν ἣν παρέχουσι ἀλλήλοις εἰς τὰς ποινικὰς ὑποθέσεις καὶ εἰς τὰ ἀπαιτούμενα μέτρα πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρούσης Συμβάσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῆς διαβιθάσεως ἐνταλμάτων ἐκδοθέντων ὑπὸ τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν ὡς καὶ τῆς ἐπιδόσεως ἐνταλμάτων πληρωμῆς, τοῦ τελευταίου τούτου μέτρου μὴ λογιζομένου ὡς μέτρου ἐκτελέσεως.

Ἄρθρον 18

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς θέλει πληροφορεῖ ἀμελλητὶ τὸ Κράτος, ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, περὶ τῶν ληφθέντων μέτρων ἐπὶ τῆς αἰτήσεως διώξεως ἢ ἐκτελέσεως, ἐν ἑκατέρῳ δὲ περιπτώσει ἀποστέλλει ἔγγραφο πιστοποιοῦν τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ποινῆς, πρὸς τούτοις δέ, ἐν περιπτώσει διώξεως, ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 19

1. Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, οὐδὲν ἀπαιτεῖται μετάφρασις τῶν αἰτήσεων διώξεως καὶ ἐκτελέσεως καὶ τῶν ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων οὐδὲ ἡ μετάφρασις οἰωνδῆποτε ἑτέρων ἐγγράφων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Πάν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται κατά την υπογραφήν ἢ κατά τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ἢ ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ ἐπιφυλάξῃ ἑαυτῷ τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαιτήσῃ, ὅπως αἱ αἰτήσεις καὶ τὰ ἐπισυναπτόμενα ἔγγραφα συνοδεύονται εἴτε ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τὴν οἰκείαν γλῶσσαν του εἴτε ὑπὸ μεταφράσεως εἰς τινὰ τῶν ἐπισημῶν γλωσσῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, εἴτε εἰς ἓν ἐκ τῶν γλωσσῶν τούτων ἤθελεν ὑποδείξει. Τὰ ἔτερα Συμβαλλόμενα Μέρη δύναται νὰ ἀξιώσωσιν ἀμοιβαίότητα.

3. Τὸ παρὸν ἄρθρον οὐδόλως ἐπιρραζει τὰς διατάξεις τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν μετάφρασιν αἰτήσεων καὶ ἐπισυναπτομένων ἐγγράφων, αἵτινες (διατάξεις) τυχὸν διαλαμβάνονται εἰς συμβάσεις ἢ συμφωνίας τελούσας ἤδη ἐν ἰσχύϊ ἢ αἵτινες δυνατόν νὰ συναφθῶσι μεταξύ δύο ἢ πλείονων Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ἄρθρον 20

Ἄποδεικτικά στοιχεία καὶ ἔγγραφα διαβιβαζόμενα κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως δὲν χρῆζουσι τῆς νενομισμένης ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 21

Τὸ προϊόν οἰαοδήποτε χρηματικῆς ποινῆς εἰσπραχθείσης συνεπείᾳ αἰτήσεων διώξεως ἢ ἐκτελέσεως, θέλει περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς, ὅπερ δύναται νὰ διαθέτῃ τοῦτο κατὰ τὸ δοκοῦν.

Ἄρθρον 22

Τὸ Κράτος τῆς διαμονῆς κέκτηται τὴν ἐξουσίαν ὅπως, τῇ αἰτήσῃ τοῦ Κράτους ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα, εἰσπράττῃ τὰ ἔξοδα διώξεως καὶ ἐκδικάσεως τῆς υποθέσεως, ἅτινα ἐγένοντο εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἐάν προθῆ εἰς τὴν εἰσπραξίν ταύτην, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα μόνον τὴν ἀμοιβὴν τῶνπραχματογνωμόνων.

Ἄρθρον 23

Τὰ ἔξοδα διώξεως καὶ ἐκτελέσεως, ἅτινα ἐγένοντο ἐν τῷ Κράτει τῆς διαμονῆς, δὲν ἐπιστρέφονται.

Μέρος V.—ΤΕΛΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 24

Ἐν τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει—

- (α) «Τροχαῖον ἀδίκημα» σημαίνει πᾶν ἀδίκημα περιλαμβανόμενον ἐν τῷ Πίνακι τῷ ἐπιγραφομένῳ «Κοινὸς Πίναξ Τροχαίων Ἀδικημάτων» καὶ ἐπισυναπτομένῳ τῇ παρουσίᾳ Συμβάσει.
- (β) «Κράτος ἔνθα διεπράχθη τὸ ἀδίκημα» σημαίνει τὸ Κράτος, Μέρος τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οὗτινος διεπράχθη τροχαῖον τι ἀδίκημα.
- (γ) «Κράτος διαμονῆς» σημαίνει τὸ Κράτος Μέρος τῆς παρουσίας Συμβάσεως, ἔνθα συνήθως διαμένει ὁ διαπράξας τὸ τροχαῖον ἀδίκημα.
- (δ) «Κανόνες ὀδικῆς κυκλοφορίας» σημαίνει οἰονδήποτε κανόνα καλύπτοντα τὰ κεφάλαια 4 ἕως 7 τοῦ Παραρτήματος I τῆς παρουσίας Συμβάσεως, τοῦ ἐπιγραφομένου «Κοινὸς Πίναξ Τροχαίων Ἀδικημάτων».
- (ε) Ὁ ὅρος «Ἀπόφασις» ἀφορᾷ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Δικαστικῶν Ἀρχῶν ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ποινικῶν βουλευμάτων (ordonnances penales) καὶ τῶν προστίμων συμβιβασμοῦ (amendes de composition).
- (στ) Ὁ ὅρος «διοικητικὴ ἀπόφασις» ἀφορᾷ εἰς τὰς εἰς ὠρισμένα Κράτη ἐκδιδόμενας ἀποφάσεις ὑπὸ διοικητικῶν Ἀρχῶν, ἐξουσιοδοτημένων νὰ ἐπιβάλλωσι τὰς ὑπὸ τοῦ Νόμου προβλεπομένας κυρώσεις πρὸς καταστολὴν ὠρισμένων κατηγοριῶν τροχαίων ἀδικημάτων.

3. 'Οδήγησις οχήματος ύφ' ενός προσώπου
- (α) εις κατάστασιν μέθης ή υπό την επίδρασιν του οίνοπνεύματος·
 - (β) υπό την επίδρασιν ναρκωτικών ή προϊόντων έχοντων αναλόγους ενεργείας·
 - (γ) άνεπιτηδείου συνεπεία υπερβολικής κοπώσεως.
4. 'Οδήγησις μηχανοκινήτου οχήματος μη καλυπτομένου υπό ασφαλείας έξασφαλιζούσης την άστικήν ευθύνην διά ζημίας προξενουμένης εις τρίτους, ώς έκ της χρησιμοποίησεως του οχήματος τούτου.
5. "Αρνησις ύπακοής εις τας διαταγάς τροχονόμου σχετικάς με την οδικήν κυκλοφορίαν.
6. Παράβασις τών κανόνων τών άφορώντων εις—
- (α) την ταχύτητα τών οχημάτων·
 - (β) την θέσιν τών οχημάτων έν κινήσει και την κατεύθυνσιν της πορείας των, την διασταύρωσιν, τό προσπέρασμα, την άλλαγήν κατευθύνσεως και τό πέρασμα τών Ισοπέδων διαβάσεων·
 - (γ) την προτεραιότητα διαβάσεως·
 - (δ) τό προνόμιον κυκλοφορίας ώρισμένων οχημάτων ώς τά οχήματα της πυροσβεστικής ύπηρεσίας, τά άσθενοφόρα και τά άστυνομικά οχήματα.
 - (ε) τά σήματα και τά επί του έδάφους σημεία, ειδικώτερον δέ τό σήμα «STOP» (Στόπ)·
 - (στ) την στάθμευσιν και την στάσιν τών οχημάτων εις ώρισμένας οδούς (ιδίως λόγω του θάρους και τών διαστάσεων των)·
 - (ζ) την είσοδον τών οχημάτων ή κατηγοριών οχημάτων και του φορτίου των·
 - (η) τον έξοπλισμόν ασφαλείας τών οχημάτων και του φορτίου των·
 - (θ) την σήμανσιν οχημάτων και φορτίων·
 - (ι) τον φωτισμόν τών οχημάτων και την χρησιμοποίησιν τών φώτων·
 - (ια) τό θάρος και την χωρητικότητα τών οχημάτων·
 - (ιβ) την έγγραφην τών οχημάτων εις τά μητρώα, την πινακίδα έγγραφης των και τά διακριτικά σημεία της έθνικότητός των.
7. 'Οδήγησις άνευ έγκύρου πρός τουτό άδείας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

1. "Έκαστον τών Συμβαλλομένων Μερών δύναται νά δηλώση ότι έπιφυλάσσει έαυτῷ τό δικαίωμα ὅπως—
- (α) μη άποδεχθῆ τό μέρος ΙΙΙ ή ὅπως άποδεχθῆ τουτο μόνον καθ' ὅσον άφορᾷ εις ώρισμένας κατηγορίας κυρώσεων ή μέτρων έκτελέσεως·
 - (β) μη άποδεχθῆ τό άρθρον 6 ή ὅπως άποδεχθῆ ώρισμένας μόνον τών διατάξεών του.
2. "Έκαστον τών Συμβαλλομένων Μερών δύναται νά δηλώση ότι διά λόγους συνταγματικής φύσεως δέν δύναται νά δεχθῆ τας αίτήσεις διώξεως είμη μόνον εις τας περιπτώσεις τας καθωρισμένας έν τῇ οικεία αυτού Νομοθεσία.

"Άρθρον 33

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει παραμείνει ἐν ἰσχύϊ ἄνευ περιορισμοῦ διαρκείας.
2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, καθ' ἣν ἔκτασιν τὸ ἀφορᾷ, νὰ καταγγέλλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.
3. Ἡ καταγγελία ἀρχεται ἰσχύουσα ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

"Άρθρον 34

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει κοινοποιήσει εἰς τὰ Κράτη Μέλη τοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ εἰς πᾶν Κράτος, ὅπερ ἠθελε προσχωρήσει εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν—

- (α) πᾶσαν ὑπογραφήν·
- (β) τὴν κατάθεσιν παντὸς ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως·
- (γ) πᾶσαν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρουσίας Συμβάσεως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 29·
- (δ) πᾶσαν κοινοποίησιν ἢ γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 15, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19, τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 25, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 32·
- (ε) πᾶσαν δήλωσιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 31·
- (στ) πᾶσαν ἐπιφύλαξιν γενομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32·
- (ζ) τὴν ἀνάκλησιν οἰασοδήποτε ἐπιφυλάξεως, γενομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 32·
- (η) πᾶσαν κοινοποίησιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33, ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ καταγγελία θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ.

"Άρθρον 35

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὡς καὶ αἱ δυνάμει ταύτης γενόμεναι δηλώσεις καὶ κοινοποιήσεις θὰ τυγχάνωσιν ἐφαρμογῆς μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τροχαῖα ἀδικήματα, ἅτινα διεπράχθησαν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν.

Εἰς πίστῳσιν οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 1964 εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἕξ ἴσου αὐθεντικῶν εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, κατατιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει ἀποστείλῃ κεκρωμένα ἀντίγραφα εἰς ἕν ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων καὶ προσχωρησάντων Κρατῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κοινὸς Πίναξ Τροχαίων Ἀδικημάτων

1. Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας ἢ ἀκουσία σωματικῆ θλάθη, προξενούμεναι ἐν τῷ πλαίσιῳ τῆς ὀδικῆς κυκλοφορίας.
2. «Πλημμέλημα φυγῆς» ἥτοι παράβασις τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ ὀδηγοὶ ὀχημάτων οἱ ἐνεχόμενοι εἰς ὀδικὸν ἀτύχημα.

"Άρθρον 29

1. Ἡ παροῦσα Σύμβασις εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφήν ὑπὸ τῶν Κρατῶν Μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Αὕτη ὑπόκειται εἰς ἐπικύρωσιν ἢ ἀποδοχήν. Τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως ἢ ἀποδοχῆς θέλουν κατατίθεσθαι παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ τρίτου ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ ἀποδοχῆς.

3. Ἐναντι παντὸς ὑπογράψαντος Κράτους, ὅπερ ἤθελεν ἐπικυρώσει ἢ ἀποδεχθῆ αὐτὴν μεταγενεστέρως, ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ οἰκείου ἔγγραφου ἐπικυρώσεως ἢ ἀποδοχῆς.

"Άρθρον 30

1. Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὑπουργῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης δύναται νὰ προσκαλέσῃ πᾶν Κράτος, μὴ Μέλος τοῦ Συμβουλίου, ὅπως προσχωρήσῃ εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

2. Ἡ προσχώρησις θέλει ἐπιτευχθῆ διὰ καταθέσεως παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης τοῦ ἔγγραφου προσχωρήσεως, θέλει δὲ τεθῆ ἐν ἰσχύϊ τρεῖς μῆνας μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς.

"Άρθρον 31

1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἔγγραφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, νὰ προσδιορίσῃ τὸ ἢ τὰ ἐδάφη, ἐντὸς τῶν ὁποίων ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἔγγραφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως ἢ κατὰ πάντα μετέπειτα χρόνον, νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως διὰ δηλώσεως, ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἐπὶ παντὸς ἑτέρου ἐδάφους καθοριζομένου ἐν τῇ δηλώσει του καὶ τοῦ ὁποίου ἐγγυᾶται τὰς διεθνεῖς σχέσεις ἢ διὰ λογαριασμόν οὐτινος εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νὰ συμβληθῆ.

3. Πᾶσα δήλωσις γενομένη δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται ν' ἀνακληθῆ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς οἰανδήποτε ἐδαφικὴν περιοχὴν καθορισθεῖσαν ἐν τῇ δηλώσει ταύτῃ κατὰ τὴν ἐν ἄρθρῳ 33 τῆς παρούσης Συμβάσεως διαδικασίαν.

"Άρθρον 32

1. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἔγγραφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως νὰ δηλώσῃ ὅτι ποιεῖται χρῆσιν μῖα ἢ πλειόνων τῶν ἐν τῷ Παραρτήματι II τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀναφερομένων ἐπιφυλάξεων.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νὰ ἀνακαλέσῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει οἰανδήποτε ἐπιφύλαξιν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ δυνάμει τῆς προηγουμένης παραγράφου, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης· πᾶσα τοιαύτη ἀνάκλησις ἀρχεταὶ ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς λήψεως αὐτῆς.

3. Τὸ Συμβαλλόμενον Μέρος, ὅπερ ἤθελε διατυπώσῃ ἐπιφύλαξιν καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς διάταξιν τινα τῆς παρούσης Συμβάσεως, δὲν δύναται νὰ ἀξιῶσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἐν λόγῳ διατάξεως ὑπ' οἰουδήποτε ἑτέρου Μέρους, οὐχ ἦτιον ὅμως δύναται, ἐάν ἡ ἐπιφύλαξις εἶναι μερικὴ ἢ ὑπὸ αἵρεσιν, νὰ ἀξιῶσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως ταύτης ἐν ᾧ μέτρῳ τὴν ἀπεδέχθη.

4. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ κατὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἔγγραφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι θεωρεῖ τὴν ἐπικύρωσιν, τὴν ἀποδοχὴν ἢ τὴν προσχώρησιν ὡς ἐπαγομένην, κατὰ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον, τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως λάθῃ ἐν τῇ οἰκείᾳ αὐτοῦ νομοθεσίᾳ, τὰ ἀπαιτούμενα πρὸς ἐφαρμογὴν τῆς ὡς εἴρηται Συμβάσεως μέτρα.

"Άρθρον 25

1. Τὸ Παράρτημα I τῆς παρούσης Συμβάσεως, τὸ ἐπιγραφόμενον «Κοινὸς Πίναξ Τροχαίων Ἀδικημάτων» συνιστᾷ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς Συμβάσεως ταύτης.

2. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, κατὰ πάντα χρόνον, δι' ἐγγράφου κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, νὰ γνωστοποιήσῃ τὰ τροχαῖα ἀδικήματα, ἅτινα δὲν διαλαμβάνονται ἐν τῷ Παραρτήματι I καὶ ἐφ' ὧν ἐπιθυμῆι νὰ τυγχάνῃ ἐφαρμογῆς ἢ παροῦσα Σύμβασις ἢ ἐκεῖνα, ἅτινα διαλαμβάνονται μὲν ἐν τῷ Παραρτήματι I καὶ ἅτινα ἐπιθυμῆι νὰ ἐξαίρεσῃ τῆς ἐφαρμογῆς ταύτης, εἰς τὰς σχέσεις του μετὰ τῶν λοιπῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

3. Ἐν περιπτώσει προσθήκης ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν νέων ἀδικημάτων εἰς τὸν ἐν τῷ Παραρτήματι I τῆς παρούσης Συμβάσεως περιλαμβανόμενον Πίνακα, τὰ λοιπὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ κοινοποιήσωσιν, ἐφ' ὅσον ἐνδείκνυται, τὴν ἀποδοχὴν των εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἐπίκλησις τῶν τοιούτων προσθηκῶν, μετὰ τῶν αὐτῶν, εἶναι δυνατὴ μόνον μετὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς τοιαύτης κοινοποιήσεως.

4. Ἐν περιπτώσει ἀφαιρέσεως ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ἀδικημάτων, ἅτινα διαλαμβάνονται εἰς τὸν ἐν τῷ Παραρτήματι I τῆς παρούσης Συμβάσεως περιλαμβανόμενον Πίνακα, ἢ ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένη κοινοποίησις θὰ ἔχῃ ἰσχύον — ἐὰν μὲν γίνῃ κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς Συμβάσεως ἢ τὴν κατάθεσιν τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, τῆς ἀποδοχῆς ἢ τῆς προσχωρήσεως — τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἀρχεται ἡ ἰσχύς τῆς Συμβάσεως, ἐὰν δὲ γίνῃ μεταγενεστέρως, τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται νὰ ἀξιῶσῃ ἀμοιβαιότητα.

5. Ἐκαστον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται νὰ δηλώσῃ ὅτι ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς οἰκείας αὐτοῦ Νομοθεσίας ὅπως ὑποβάλῃ τὴν ἐν ταῖς παραγράφους 2 καὶ 3 προβλεπομένην κοινοποίησιν εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Νομοθετικῶν του ὀργάνων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ προσθήκη εἰς τὸν ἐν τῷ Παραρτήματι I προβλεπόμενον Πίνακα οὐδεμίαν ἰσχύον κέκτηται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ Μέρος τοῦτο, μέχρις οὗ πληροφόρησῃ τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης περὶ τῆς ἀπολήψεως τῆς τοιαύτης ἐγκρίσεως.

"Άρθρον 26

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν περιορίζει τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Κράτους τῆς διαμονῆς ἐπὶ θεμάτων διώξεως ἢ ἐκτελέσεως, ἣν παρέχει αὐτῷ ἢ οἰκεία αὐτοῦ Νομοθεσία.

"Άρθρον 27

1. Ἐὰν δύο ἢ πλεονα Συμβαλλόμενα Μέρη θασίσωσι τὰς σχέσεις των ἐπὶ ἐνιαίας νομοθεσίας ἢ ἐπὶ εἰδικοῦ κανονισμοῦ ἀμοιβαιότητος, ταῦτα δύνανται νὰ ἐπιλέξωσιν ὅπως ρυθμίζωσι τὰς ἀμοιβαίας ἐπὶ τούτῳ σχέσεις των, ἀποκλειστικῶς θάσει τῶν ἐν λόγῳ συστημάτων, ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη, ἅτινα, συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἤθελον ἀποκλείσει ἐκ τῶν ἀμοιβαίων αὐτῶν σχέσεων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, δεόν ὅπως ἀποστέλλωσιν ἐπὶ τούτῳ κοινοποίησιν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

"Άρθρον 28

Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ἐγκληματολογικῶν Προβλημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει τηρεῖται ἐνήμερος ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ πράττῃ δὲ πᾶν ὅ,τι ἀναγκαῖον διὰ τὴν φιλικὴν διακανόνισιν πάσης διαφορᾶς, ἣτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως.

III

Άρθρον 33

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις θέλει παραμείνει ἐν ἰσχύϊ ἄνευ περιορισμοῦ διαρκείας.

2. Πᾶν Συμβαλλόμενον Μέρος δύναται, καθ' ἣν ἔκτασιν τὸ ἀφορᾷ, νὰ καταγγεῖλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν διὰ κοινοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

3. Ἡ καταγγελία ἀρχεταὶ ἰσχύουσα ἕξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς κοινοποιήσεως ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως.

Άρθρον 34

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει κοινοποιήσει εἰς τὰ Κράτη Μέλη τοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ εἰς πᾶν Κράτος, ὅπερ ἤθελε προσχωρήσει εἰς τὴν παρούσαν Σύμβασιν—

(α) πᾶσαν ὑπογραφήν·

(β) τὴν κατάθεσιν παντὸς ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ προσχωρήσεως·

(γ) πᾶσαν ἡμερομηνίαν ἐναρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 29·

(δ) πᾶσαν κοινοποίησιν ἢ γνωστοποίησιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 15, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19, τῶν παραγράφων 2, 3, 4 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 25, τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 27 καὶ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 32·

(ε) πᾶσαν δήλωσιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 31·

(στ) πᾶσαν ἐπιφύλαξιν γενομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32·

(ζ) τὴν ἀνάκλησιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως, γενομένην κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 32·

(η) πᾶσαν κοινοποίησιν ληφθεῖσαν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33, ὡς καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ καταγγελία θέλει τεθῆ ἐν ἰσχύϊ.

Άρθρον 35

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὡς καὶ αἱ δυνάμει ταύτης γενόμεναι δηλώσεις καὶ κοινοποιήσεις θὰ τυγχάνωσιν ἐφαρμογῆς μόνον καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τροχαῖα ἀδικήματα, ἅτινα διεπράχθησαν μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως μεταξύ τῶν ἐνδιαφερομένων Συμβαλλομένων Μερῶν.

Εἰς πίστῳσιν οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ τῇ 30ῇ Νοεμβρίου 1964 εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἕξ ἴσου αὐθεντικῶν εἰς ἓν μόνον ἀντίτυπον, κατατιθέμενον εἰς τὰ ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θέλει ἀποστείλῃ κεκρωμένα ἀντίγραφα εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν ὑπογραψάντων καὶ προσχωρησάντων Κρατῶν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κοινὸς Πίναξ Τροχαίων Ἀδικημάτων

1. Ἀνθρωποκτονία ἐξ ἀμελείας ἢ ἀκουσία σωματικὴ θλάθῃ, προξενούμεναι ἐν τῷ πλασιῳ τῆς ὀδικῆς κυκλοφορίας.

2. «Πλημμέλημα φυγῆς» ἴτοι παράβασις τῶν ὑποχρεώσεων εἰς ἃς ὑπόκεινται οἱ ὀδηγοὶ ὀχημάτων οἱ ἐνεχόμενοι εἰς ὀδικὸν ἀτύχημα.

3. 'Οδήγησις οχήματος ύφ' ενός προσώπου.
- (α) εις κατάστασιν μέθης ή υπό την επίδρασιν του οινοπνεύματος·
 - (β) υπό την επίδρασιν ναρκωτικών ή προϊόντων έχοντων αναλόγους ενεργείας·
 - (γ) άνεπιτηδείου συνεπεία ύπερβολικής κοπώσεως.
4. 'Οδήγησις μηχανοκινήτου οχήματος μη καλυπτομένου υπό ασφάλειας έξασφαλιζούσης την άστικήν ευθύνην διά ζημίας προξενουμένης εις τρίτους, ώς έκ της χρησιμοποίησεως του οχήματος τούτου.
5. 'Αρνησις ύπακοής εις τάς διαταγάς τροχονόμου σχετικής μέ την οδικήν κυκλοφορίαν.
6. Παράβασις τών κανόνων τών άφορώντων εις—
- (α) την ταχύτητα τών οχημάτων·
 - (β) την θέσιν τών οχημάτων έν κινήσει και την κατεύθυνσιν της πορείας των, την διασταύρωσιν, τό προσπέρασμα, την άλλαγήν κατευθύνσεως και τό πέρασμα τών Ισοπέδων διαβάσεων·
 - (γ) την προτεραιότητα διαβάσεως·
 - (δ) τό προνόμιον κυκλοφορίας ώρισμένων οχημάτων ώς τά οχήματα της πυροσβεστικής ύπηρεσίας, τά άσθενοφόρα και τά άστυνομικά οχήματα.
 - (ε) τά σήματα και τά έπί του έδάφους σημεία, ειδικώτερον δέ τό σήμα «STOP» (Στόπ)·
 - (στ) την στάθμευσιν και την στάσιν τών οχημάτων εις ώρισμένας οδούς (ιδίως λόγω του θάρους και τών διαστάσεων των)·
 - (ζ) την είσοδον τών οχημάτων ή κατηγοριών οχημάτων και του φορτίου των·
 - (η) τον έξοπλισμόν ασφάλειας τών οχημάτων και του φορτίου των·
 - (θ) την σήμανσιν οχημάτων και φορτίων·
 - (ι) τον φωτισμόν τών οχημάτων και την χρησιμοποίησιν τών φώτων·
 - (ια) τό θάρος και την χωρητικότητα τών οχημάτων·
 - (ιβ) την έγγραφην τών οχημάτων εις τά μητρώα, την πινακίδα έγγραφής των και τά διακριτικά σημεία της έθνικότητός των.
7. 'Οδήγησις άνευ έγκύρου πρός τουτό άδειας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

1. "Έκαστον τών Συμβαλλομένων Μερών δύναται νά δηλώση ότι έπιφυλάσσει έαυτώ τό δικαίωμα όπως—
- (α) μη άποδεχθί τό μέρος ΙΙΙ ή όπως άποδεχθί τουτο μόνον καθ' όσον άφορα εις ώρισμένας κατηγορίας κυρώσεων ή μέτρων έκτελέσεως·
 - (β) μη άποδεχθί τό άρθρον 6 ή όπως άποδεχθί ώρισμένας μόνον τών διατάξεών του.
2. "Έκαστον τών Συμβαλλομένων Μερών δύναται νά δηλώση ότι διά λόγους συνταγματικής φύσεως δέν δύναται νά δεχθί τάς αίτήσεις διώξεως είμη μόνον εις τάς περιπτώσεις τάς καθωρισμένας έν τή οικεία αυτού Νομοθεσία.